

Minden más elolvad

PRÓZA - LXVIII. évfolyam, 25. szám, 2024. június 21.

Az udvaron Mór, Albin és Emil buzgón pakolják le a szekeret. Szerén és Zseni hátrébb üvegeket mosnak. A demizsonokból a bort és a pálinkát Kóbi tölti át a tiszta üvegpalackokba. Rám kiabál, hogy fussak a boltba. A bolt udvari bejárata már nyitva áll, fellépkedek a három, magas lépcsőfokon. *Fehér liliomszál, ugorj a Dunába*, énekeltük Matilddal, és a lépcsőről ugráltunk, versenyeztünk, ki tud távolabbra. Munkához látok, mindjárt jönnek a keresztény népek a miséikről, és a férfiak ilyenkor betérnek hozzánk az italboltba. Vasárnap a legjobb napunk, ezt Kóbitól tudom. A templomunkba mi már tegnap elmentünk. Ezt is Kóbi mondja így mostanság, hogy a templom. Apánk még zsinagógát mondott. Hogy szerettem a régi szombatokon, amikor délután Matild nővérem olvasott fel nekem a friss újságokból vagy az új könyvekből, közben hozzábújtam, és az ujjaim közt tekergettem a puha, fekete fonatait.